

ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

1 червня 2018 року
№ 21 (60)

Аgroсектор «Нішевий» Клондайк

ФOTOOБ'ЄКТИВ

Україна вже є одним із найпотужніших виробників зерна, ячменю, картоплі, цукру та олії. І щороку асортимент культур розширюється. Так, на території країни динамічними темпами розвивається ринок нішевих культур.

ФЕРМЕРИ із року в рік шукають нові напрямки для розвитку. Особливо дрібні і середні сільгоспвиробники зацікавлені у тому, щоб на відносно невеликій ділянці вирощувати максимально рентабельні культури.

Власник ресторанного бізнесу та директор з розвитку Асоціації шеф-поварів Півдня України Олексій Олександров розповів про важливість локально-

го (українського) продукту. Адже таким чином можливо знизити собівартість страви. Окрім того, використання нішевих культур дозволить урізноманітнити меню закладу. У цьому випадку будуть задоволені і відвідувачі, і ресторатори.

Нуг, сочевиця, квасоля, горіх, фундук, трюфель, шипшина, гарбуз, капуста, батат, лохина, аспаругус, хурма, азиміна, зізифус, кольорова картопля – все це перспективні напрямки в агробізнесі.

Окрім цього, важливим напрямком є органічне землеробство. Як стверджує директор Вінницького представництва «БТУ-центр» Володимир Білко в останні роки українці активно починають займатися органічним землеробством, тому що в цьому є велика перспектива.

На думку директора ТОВ «Дніпровська перлина» Андрія Козлова, одним із цікавих продуктів для Євро-

пи є батат, адже за останні 5 років попит на цю культуру зріс у 5 разів. Українці також зацікавлені в цій продукції. Так, Україна імпортує цю культуру за 1100 євро за тону, що приблизно становить 35 грн. за кілограм, а на полицях магазинів українці купують її вже за 100-150 грн./кг. Цікаво, що ця культура добре підходить кліматичним умовам Півдня України.

Кліматичні умови змінюються, тому передусім дрібні виробники в пошуках альтернативних культур. Вже сьогодні на землях Миколаївщини, Херсонщини, Одещини можна вирощувати культури, традиційні для Грузії, Туреччини, Криму.

Варто зазначити, що в Україні налічується 32 тисячі малих фермерських господарств. Майже у половині з них розмір земельного банку становить від 20 га до 100 га.

ЛІТО ПОЧАЛОСЯ...

ГОЛГОФА І БОРОЗНА ВІЧНОГО ЕРАСТА

Землі господарі

ГОЛГОФА – ЗА ВЕРСІЯМИ УСІХ ЧОТИРЬОХ КАНОНІЧНИХ ЄВАНГЕЛІЯХ ТАК ЗВЕТЬСЯ ПАГОРЬ ПОБЛИЗУ ЄРУСАЛИМА, НА ЯКОМУ БУЛО РОЗП'ЯТО ІСУСА ХРИСТА. У ЛІТЕРАТУРНО-МІФІЧНОМУ ОБРАЗНОМУ ТЛУМАЧЕННІ ГОЛГОФОЮ ТЕПЕР НАЗИВАЮТЬ ГЕРОЇЧНІ ВЧИНКИ, СТРАЖДАННЯ

І МУКИ, САМОВІДДАНИСТЬ І ПОДВИЖНИЦТВО ТИХ, ХТО СУМЛІННО Й ЖЕРТОВНО ВІДДАЄ УСЬОГО СЕБЕ ДО КРАПЛИНИ СПРАВИ СВОГО ЖИТТЯ, ЯКІЙ СЛУЖИТЬ ДО САМИСЬКОГО КІНЦЯ НАПЕРЕКІР БУДЬ-ЯКИМ ТРУДНОЩАМ І ВИПРОБУВАННЯМ

Читайте далі стор. 4,5

Вчений-агроном, в минулому викладач сільськогосподарських технікумів та шкіл Василь Карпович Джміль, який третину століття працював і наставником, і директором відомого на Дніпропетровщині Ерастівського сільгоспучилища, видав знакову для наших часів книгу про багатого поміщика-землевласника Катеринославської губернії ще позаминулого століття Ераста Костянтинівича Бродського. Цим можна сказати, що нарешті здійснилося – області і всій Україні повноцінно повернуто славне й подвижницьке ім'я самовідданого аграрника й патріота Придніпровського краю, чії заслуги перед нашою батьківщиною нині важко переоцінити. Якщо Олександр Миколайович Поль, який народився 20 серпня 1832 року у селі Малоолександрівка Верхньодніпровського повіту, оживив, як засвідчили згодом історики, наш Придніпровський край, то Ераст Костянтинівич Бродський, котрий також народився 20 серпня, але на п'ять років пізніше у селі Іванівка теж Верхньодніпровського повіту, оживив, як тепер зрозуміло з книги Василя Джміля, сільське господарство в межах

нинішньої Дніпропетровської області. Більше того – підніс його до рівня мірок і досягнень європейської та світової на ті часи практики. А ще на відміну від теперішніх у нас потенційних або реальних уже землевласників-поміщиків Ераст Костянтинівич демонстрував служіння своєму народу і його добробуту та благополуччю, дбав про освіту і вміння дбайливо господарювати селянських дітей і, звісно, їхніх батьків. Це непересічний і неповторний приклад пана, котрий волів добра українському селянському хліборобському роду. От з кого б і сьогоднішнім претендентам у хазяйни-глитаї і пузирі брати взірць. Недарма ж бо Василь Джміль свою книгу назвав «Вічний Ераст». Англійський вчений і професор Коуп ще у 1899 році написав, що «Е.К. Бродський – людина, котрою кожна країна може пишатися, бачачи в ній запоруку свого економічного процвітання і благополуччя. Крім того, народ, до якого належать такі люди, як Е.К. Бродський, багато зобов'язаний їм за прокладений ним шлях до культури і прогресу».

Одіозний суддя спіймався на гарячому

У середині минулого тижня, 24 травня в Дніпрі сталася резонансна подія. НАБУ спільно з САП викрили на одержанні неправомірної вигоди суддю Бабушкінського району міста.

НА прес-конференції в інформаційному агентстві «Мост-Дніпро» голова ГО «Асоціація фермерів та приватних землевласників Дніпропетров-

ської області (оновлена) і координатор обласної організації «Рух нових сил Михайла Саакашвілі» Анатолій Гайворонський заявив, що зробить все можливе, щоб справа одіозного судді, який попався на хабарі, була доведена до логічного кінця.

- Для судді Леонова не існує ні закону, ні Конституції, він бере хабарі і виносить рішення на користь злочинців. Тому сподіваємося, що справедливості восторжествує, і він більше не буде ви-

рішувати долю людей, а сам посидить в місцях «не настільки віддалених» та подумає над тим, як він працював і скільком людям наробив біди. Ми не залишимо цю справу, будемо надавати їй розголосу і доведемо до логічного кінця! - наголосив Анатолій Гайворонський.

Прокоментував дану ситуацію і юрист Сергій Сироватко.

- Я представляю інтереси фермерського господарства «ДАР» з моменту рейдерського захоплення, з вересня

2016 року. Тоді фермерське господарство намагалися переформити за підписаними документами на підставну особу. За підрахунками, його середні активи становлять від 5-8 млн доларів. У рамках кримінального провадження домоглися обвинувального акту «Рейдерське захоплення і підробка документів» певному суб'єкту. Відправили обвинувальний акт до суду, де суддя Бабушкінського району почав видавати «перли». Наприклад, потенційно підозрюваного зробив потерпілим, людей, у яких беззаконно забрали підприємство, зробив свідками. Закрив єдину людину, який давав свідчення проти сторони-опонента, проти рейдерів. Суддею Бабушкінського району було запропоновано представнику фермерського господарства «ДАР» за 15 тис. доларів, повернути все назад, свідків зробити потерпілими. Тепер НАБУ і САП викрили його на одержанні неправомірної вигоди. На сьогоднішній день має місце склад злочину і вимагання за винесення певного рішення - хабар, одержання неправомірної вигоди посадовою особою, - зазначив Сергій Сироватко.

У тенетах корупції

Одіозному служителю Феміди інкримінується ст. 368, ч. 3 Кримінального кодексу України, згідно з якою передбачено покарання до 10 років позбавлення волі з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на термін до трьох років з конфіскацією майна.

Мінагрополітики вдосконалять оподаткування сільськогосподарських кооперативів

В Мінагро буде створена робоча група з підготовки пропозицій щодо вдосконалення правових умов діяльності сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів (СОК). Про це повідомляє прес-служба Мінагрополітики.

«Днями відбулася робоча зустріч заступника міністра аграрної політики та продовольства України Віктора Шеремети щодо обговорення питань оподаткування сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів (СОК). У заході взяли участь представники Мінагрополітики, Національного наукового центру «Інститут аграрної економіки», асоціації тваринників України, Національної асоціації сільськогосподарських дорадчих служб України. За результатами робочої зустрічі передбачається створення робочої групи Мінагрополітики з підготовки пропозицій щодо вдосконалення правових умов діяльності СОК як в частині вдосконалення умов оподаткування їхньої діяльності, так і в частині визначення концептуальних засад і стратегії розвитку сільськогосподарської кооперації», – йдеться в повідомленні.

Зазначається, що одним з головних завдань Мінагрополітики є підтримка розвитку кооперативного руху на селі як ключового механізму самоорганізації малих виробників сільськогосподарської продукції, кінцева мета якого – формування ефективного і соціально відповідального власника на селі.

«На сьогодні в Україні створені необхідні умови для розвитку сільськогосподарської кооперації – сформована правова база, здійснюється інформаційно-консультативне супроводження сільськогосподарських кооперативів, виділяється бюджетна підтримка і залучаються фінансові ресурси міжнародної технічної допомоги. Однак, актуальним питанням залишається вдосконалення оподаткування кооперативів для активізації їхньої господарської діяльності», – зазначив Віктор Шеремета.

Він додав, що лише 610 обслуговуючих кооперативів з 1125 зареєстрованих в Україні (станом на 1 січня 2018 року) реально здійснюють господарську діяльність. На зустрічі були обговорені проблеми та шляхи вдосконалення сплати СОКами податків на прибуток і на додану вартість. Також обговорено шляхи врегулювання питання нарахування субсидій членам СОК.

Інакше буде біда. Саме такий спільний і єдиний висновок прозвучав у кількох різних розмовах з фермерами Верхньодніпровського району. Пролунав він після однієї із надзвичайних подій краю – організованого розбійного нападу на фермера Володимира П. із села Соколівка місяць тому. Подібних резонансних злочинів у Дніпропетровській області минулого року сталося більше десяти. На жаль, за цього річчя п'ять місяців лише в одному Верхньодніпровському районі, що притулився до Дніпра на пагорбах Придніпровської височини на заході області, їх налічується вже мінімум два.

Пора дати відсіч разом!

Ситуація тим більш тривожна, що на вістрі атаки розбійників опиняються селяни-хлібороби, які власними мозолями і потом здобувають собі хліб насущний. Ось що про напад у Соколівці «Фермеру Придніпров'я» розповів побратим постраждалого, фермер Костянтин Марусенко з селища Дніпровське:

- Напад стався увечері 26 квітня, в розпал посівної. Хліборобам ніколи в цю пору і вгору глянути, чимало сусідів були ще в полі. У Володимира П. є млин і олійниця на краю села, хата в нього завжди відчинена для людей. Несподівано налетіли троє в масках, з пістолетом і молотками, і почали його бити. Володя отримав чимало ударів, та встиг закричати, почувли сусіди. Розбійники кинулися тікати городами, поліція на виклик їхала півтори години. Прикрю, що таке тваринне звірство трапилося, Володимир потрапив до лікарні. У нас в Дніпровському вже є Самооборона, це депутатська група і жителі, називається «Дніпровська вартя». Охороняємо громадський порядок, ліс, посадки від вирубування, фермери з палним допомагають. Поряд Мишуринський край, свої люди, співпрацюємо. Вважаю, у кожному селі свій менталітет, та в питаннях підтримки порядку двох думок немає. Десь на початку червня ми зустрінемося у Верхньодніпровську, треба спланувати спільну діяльність.

Думку про спільні скоординовані дії підтримує і сам постраждалий, фермер Володимир П. із Соколівки:

- Треба в кожній сільській громаді влаштувати Самооборону. Прошу лише не друкувати моє прізвище, не хочу зайвого співчуття, незвично. Просто всі люди мають знати, що таке дике звірство можливе сьогодні, і вжити заходів безпеки. Я звик покладатися на власні сили, та тоді вони були нерівні. Коли стемніло, увечері 26 квітня влітає до будинку троє молодих хлопців у масках, худі такі, як наркомани. Одразу без ніяких вимог починають бити мене гумовими молотками по голові. Не даю себе завалити з ніг, розумію – хочуть зв'язати, питати про гроші тощо. Але ні палиці якоїсь, ні ножа поблизу немає, відбиваюся, як можу, голими руками... Між собою вони спілкуються російською, з їхнім акцентом. В один з моментів вдається відштовхнути двох нападників, вирватися на поріг і закричати. Одразу піднялися сусіди, розбійники кинулися тікати. Поліція приїхала, забрала молоток з перебитою на мені ручкою, відбитки пальців не знімали з ручок дверей, де вони були. Потрапив я до травматології, наклали чотири шви на голові, тиждень лікувався. Пізніше в поліції натякали – може, це хуліганка? Щоб не псувати показники... Тиждень тому заворушилися, призначили судмедекспертизу.

Лежав у лікарні, боліли мені не лише отримані травми. Думав про за-

гальну ситуацію в краї. У лютому розбійний напад скоїли щодо фермера Олександра Варданяна з села Бикове сусіднього Криничанського району. Його били зв'язаного, поламали ребра... Розбійників досі не знайшли. Раніше дільничний постійно був серед людей і знав, хто, де і чим дихає у всій окрузі! Тепер дільничних катма, ситуація явно погіршилася. Не йде з думки і судовий вирок волонтеру Саші Шевчуку з Верхівцевого. З початком російської агресії він усіх підіймав на ноги, збирав і возив волонтерську допомогу на фронт, звіди забирив поранених. У 2015-му хлопці на передовій попросили його перевести сусідньому батальйону ящики з бойовою підмогою, бо в них не було чим. По дорозі Шевчука перехопила СБУ, арештували. Згодом «за незаконне перевезення зброї» дали шість років. Тепер він засуджений, відбуває покарання у Жовтих Водах, сім'я вдома страждає. Там купа справжніх патріотів України сидить, нізащо! Таке дивне життя настало - патріоти в тюрмах, хліборобів б'ють у власних хатах, а бандити прекрасно себе почувають. Чому так відбувається? У сусідній Кіровоградській області цей бандитизм давно почався, а тепер доліз і сюди. Там загони Фермерської Самооборони добре діють, в разі чого все надійно перекривають. І нам треба щось робити разом, інакше буде біда.

Дійсно, непокаране зло, за Ліною Костенко, регенерує себе. Важка селянська чи підприємницька праця не повинна давати легкого хліба для новітніх яструбів у людській подобі. Рецепти досягнення успіху розвиненими державами світу є відомими, вони ґрунтуються перш за все на непорушному праві приватної власності громадян, на неухильному дотриманні його державними інституціями. Порушена тема незаконного ув'язнення Олександра Шевчука з Верхівцевого та інших добровольців і волонтерів, людей, які в лиху годину кинулися рятувати головне – рідну державу – потребує, вочевидь, окремої розмови.

Де ж край сумної і ганебної для правової держави статистики розбійних нападів, що нагадують лиховісні 90-ті? Чому розслідування по жодному із минулорічних і свіжих випадків на Січеславщині досі не дало давно очікуваних суспільством результатів? Чому розбійникам з великої дороги, або татям, як їх раніше звали, в сучасну пору новітніх технологій дотепер вдається виходити сухими з води? Можливо, одна з причин в тому, що немає належної реакції на «присуд» річної давності відомого знавця тінювих схем держави, народного депутата Сергія Лещенка, висловлений на телеканалі «ЗІК» в програмі Михайла Саакашвілі:

- Правоохоронні структури України займаються централізованим збором коштів. Потім цими грошима фінансується виборча кампанія, спла-

чується величезна реклама на телебаченні, і політичні сили залишаються при владі, процес іде безкінечно.

Після такої гучної заяви повинне бути або її спростування належними доказами і вибачення Сергія Лещенка за безпідставну образу «честі мундира», або ж звільнення керівництва правоохоронних органів держави. Ні першого, ні другого поки що немає. Та селянам чекати належної реакції чи нових виборів ніколи. Треба рішуче діяти самостійно, вважає голова Асоціації фермерів та приватних землевласників Верхньодніпровського району Анатолій Лейко:

- Заціпок у кримінальній справі за фактом розбою щодо фермера Володимира П. у Соколівці чимало. Це і специфічна вимова нападників, вік, статура, речові докази, за полем люди бачили білі «Жигулі», які їх чекали. Все це плюс наполегливість пошуку мають дати результат, бо без реальних тюремних строків цей чортополох із нашого громадянського поля не виведеш. Не лише фермерів «бомблять» у нас. Із місяць тому сильно побили приватного підприємця, він лежав у реанімації. Якийсь продаж трапився у нього, і був витік інформації. Нам треба діяти так, щоб коли який «лівак» з'явився в селі, одразу всі знали. Ще раз зателефоную усім фермерам – вступаєте в організацію, треба серйозно протидіяти цій пошесті! Проходити курси підготовки, отримати дозвіл на володіння вогнепальною зброєю. У разі нападу на себе діятиму, як на афганській війні довелось. Стрілятиму, не забув ще, як 7,62 від стегна пускати. Є друзі «афганці», і з АТО також, яким допомагаємо. За Дніпром наша обласна Фермерська Самооборона успішно діє, цей досвід треба поширити в нашому краї.

Очевидно, що дієво протидіяти груповим розбійним нападам можна лише єдиною потужною командою. До слова, розбій є одним із найтяжчих злочинів нашої держави. Згідно з п. 4 ст. 187 Кримінального кодексу України:

«Розбій, спрямований на заволодіння майном у великих чи особливо великих розмірах або вчинений організованою групою, або поєднаний із заподіянням тяжких тілесних ушкоджень, – карається позбавленням волі на строк від 8 до 15 років із конфіскацією майна».

Насилля над людиною несумісне з поняттям «правова держава», якою проголосила себе Україна. Хлібороби Верхньодніпровщини на початку червня проведуть збори, на яких визначать шляхи протидії розбійним нападам. Не лише дохристиянські українські «око за око, зуб за зуб» вчення про це говорять, а і Біблія, Книга Повторення Закону, ст. 19, 19 навчає: «...то зробіть йому так, як він замишляв був зробити своєму братові, - і вигубите зло з-посеред себе». Пора!

Остан ВЕРНИГОРА.

Величезним досягненням і прогресивним кроком середини II пол. 19 ст. в історії України вважається скасування кріпосного права. Тобто системи землеробства, за якої селянин був прикріплений до землі і не мав права переходу до іншого пана. Тоді він отримав змогу вільно обирати - вести власне господарство чи найматися, міг стати робітником у місті. Нині маємо безвізовий режим, в українців з'явилася можливість обирати, де працювати і за яку платню, навіть поза межами країни. Але місцеві новоявлені пани, тобто олігархічна система, починає потроху під різними приводами ставити перепони заробітчанами. Бо їм дуже хочеться і надалі платити копійки за тяжку працю робітників чи селянинові і мати надприбутки. Вже зараз з'являються різні законопроекти, які мають на меті обмежити в недалекому майбутньому свободу пересування українським вимушеним мігрантам і можливість заробляти кращу зарплату за кордоном. Правду кажучи, ніхто з них і не прагнув би їхати з доброї волі в іншу країну на ті гіркі заробітки, полишати на кілька місяців чи рік сім'ю, але цінова політика в своїй країні і, головне, повне безправ'я їх туди витискають.

Штраф за порушення реєстраційного режиму вже не за горизонтом?

Офіс реформи адміністративних послуг при Міністерстві економічного розвитку і торгівлі (МЕРТ) розробив законопроект «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні», яким передбачається введення перевірок фактів проживання громадян у місцях їхньої реєстрації. Згідно з проектом, пропонується дозволити органам реєстрації проводити перевірки фактів проживання громадян у місцях, в яких вони офіційно зареєстровані. Так, інформація про місце проживання або про зняття із реєстрації у місці проживання повинна бути внесена до Єдиної інформаційної системи. Планується, що система повинна бути введена в експлуатацію з 1 липня 2019 року, а всі громадяни, які не зареєстровані за місцем проживання, зможуть безкоштовно зареєструватися до 31 березня 2021 року. При цьому зазначено, що перевірка не проводиться щодо осіб, які є власниками (співвласниками) житла, що знаходиться за адресою їхньої прописки, військовослужбовців, бездомних та інших осіб, які не мають постійного місця проживання. Планується, що перевірку факту проживання проводитиме орган реєстрації, а також інші органи влади у випадках, встановлених законодавством. У законопроекті зазначено, що громадяни старше 14 років зобов'язані протягом 30 днів особисто або через Інтернет подати заяву про реєстрацію свого місця проживання.

Громадяни, які підлягають призову на строкову військову службу або беруть участь у судовому процесі, зобов'язані інформувати орган реєстрації про місце свого перебування. У проекті вказані такі підстави для перевірки:

- звернення розпорядника житла;
- звернення одного з батьків чи іншого законного представника дитини у віці до 14 років;
- звернення органу державної влади або органу місцевого самоврядування, підприємства, установи та організації незалежно від форми власності, які отримали документально підтверджену інформацію про те, що особа не проживає в житлі, яке знаходиться за адресою її зареєстрованого місця проживання. Крім того, перевірка може проводитися за зверненням керів-

Окремі думки Кріпацтво повертається?

ника установи загальної середньої освіти для перевірки факту проживання дітей на території обслуговування зазначеної установи. Згідно з текстом проекту, перевірки можуть проводитися і з інших причин. Термін перевірки не повинен перевищувати 30 днів. Зазначимо, що під час перевірки уповноважена особа органу влади може досліджувати житлове приміщення на предмет ознак проживання у ньому зареєстрованого громадянина, а для цього перевіряльник може опитати сусідів, перевірити наявність засобів особистої гігієни та одягу, інших доказів. Так, якщо встановлено факт не проживання громадянина за місцем прописки, передбачена адміністративна відповідальність. Зокрема, на особу пропонується накладати штраф від 20 до 50 неоподаткованих мінімумів доходів громадян, тобто, від 340 до 850 гривень!

Такі нововведення для заробітчанина означають тільки одне: приїхав із заробітків - плати штраф! Адже ти перебував не за місцем реєстрації півроку чи рік. Таким чином винахідливі представники влади примусять своїх громадян перебувати постійно за місцем реєстрації, а отже, відповідно, і працювати там же, десь неподалік, на їхніх приватизованих підприємствах за мізерну плату. Чому пішли на такий крок? Та тому, що робочих рук в Україні стає все менше! Позначається як загальне зменшення числа робітників через низьку престижність трудових професій, так і міграція найкращих професіоналів за кордон на заробітки. Дефіцит кадрів в Україні існує давно, і з кожним роком він тільки загострюється. А попит на робочі руки постійно зростає. Тобто розрив між попитом і пропозицією стрімко збільшується.

- Потрібні різноробочі, будівельники, каменярі, малярі, слюсарі, столяри, теслі, сантехніки, монтажники, виробничі працівники, швачки тощо. За останній рік кількість вакансій потроїлася, але роботодавці не можуть знайти цих фахівців, їх просто немає на ринку, - розповідає HR-експерт Тетяна Пашкіна.

І дарма, що формула вирішення цієї проблеми лежить на поверхні: треба платити кваліфікованим робітникам пристойну платню, як це роблять в європейських країнах, і не «душити» непомерними цінами. Але владні мужі на це не йдуть, їм краще штрафами лякати людей...

Заробітчанин і податки

Українці, які працюють за кордоном, мають сплачувати внески до Пенсійного фонду України. Ці відрахування сьогодні добровільні. Про це заявив заступник міністра соціальної політики Микола Шамбір:

- Сьогодні уклали урядові угоди з Португалією, Іспанією, Польщею. Українці, які працюють там офіційно, відраховують внески до Пенсійного фонду. Але угоди не можуть вирішити питання повністю, оскільки багато людей трудяться неофіційно. Крім того, трудові мігранти є і в інших країнах. Ігнорувати страхування не варто, бо свого часу заробітчани претендуватимуть на українську пенсію.

У рамках пенсійної реформи уряд прагне залучити до пенсійного страхування все працездатне населення. Пропонують заробітчанами добровільно оформляти угоди на такі внески. У законодавстві передбачені кілька можливостей для сплати:

1. Укласти добровільну угоду з Пенсійним фондом на території України.
2. Почати сплачувати внески з-за кордону і протягом року оформити відповідну угоду.
3. Підприємство може самостійно платити внески за свого працівника-українця.

Мотивацією для відрахувань буде збільшення трудового стажу, необхідного для призначення пенсії. Згідно із законопроектом про пенсійну реформу, особам, які матимуть менш як 15 років стажу, пенсію не платитимуть. Призначать лише державну соціальну допомогу. 2028 року для отримання пенсії за віком - у 60 років - треба буде мати 35 років страхового стажу.

Але виникає питання: українець нині має право сам вирішувати, яку пенсію він отримуватиме: українську чи тієї країни, де він працює за кордоном? У разі, якщо він забажає платити внески до українського Пенсійного фонду, сподіваючись на українську пенсію, то будь ласка, нехай платити. Але до-бро-віль-но! Бо знову ж таки з нинішньої риторики можновладців вбачається їхнє велике бажання примусити заробітчанин платити ці податки обов'язково. Тоді питається: чому заробітчанин має платити податки двічі? Адже за можливість працювати він платить податки, і не малі, у тій країні, яка надала йому цю роботу. А за що він платитиме в Україні: за примарну мізерну пенсію, до якої, можливо, і не доживе з такою пенсійною реформою? Бо щоб там не говорили чиновники від влади, а пенсійний вік і розмір трудового стажу вони таки добряче підвищили. І їм байдуже, що демографічна ситуація в країні аж ніяк не покращується: особливо багато чоловіків навіть не доживають до часу виходу на пенсію.

Обов'язок фізичної особи

сплачувати податки в Україні залежить від її резидентності, яка в першу чергу визначається не наявністю українського паспорта, а фактом проживання на території країни. Тобто наша людина, яка працює за кордоном, може бути визнана як резидентом, так і нерезидентом України для податкових цілей.

- За загальним правилом, особа вважається податковим резидентом України, якщо це її місце проживання. Якщо людина живе і в нашій країні, і в іншій державі, то застосовуються додаткові критерії визначення податкової резидентності. Вони визначені в Податковому кодексі і угоді України про уникнення подвійного оподаткування, - розповідає юрист ЮФ «Астерс» Павло Шовак.

Місце проживання визначається, зокрема, пропискою (реєстрацією). У випадку життя на дві країни резидентною визна-

чається та, де у людини більш тісні особисті та економічні зв'язки - її центр життєвих інтересів. Як зазначає юрист ІЛФ Арсен Бучковський, достатньою умовою для визначення центру життєвих інтересів є місце проживання членів сім'ї або місце реєстрації підприємця чи самозайнятої особи. Якщо постійного місця проживання немає і центр життєвих інтересів визначити неможливо, тоді застосовується третій критерій - проживання в Україні 183 дні або більше (включаючи день приїзду та від'їзду) протягом податкового року. Тобто, щоб не вважатися резидентом на момент отримання доходів, особа має довести, що її місце постійного проживання або центр життєвих інтересів за кордоном, або вона проживає там понад 183 дні у році.

- Якщо всі перераховані критерії не підходять, тоді резидентність визначається за громадянством. Треба враховувати, що коли громадянин України офіційно не виїжджає на ПМП, то він буде значитися платником податку в Україні, тобто податкова автоматично буде вважати його резидентом, - пояснила UBR.ua юрист адвокатського бюро Оксани Кобзар Анастасія Зарудко.

Втім, за словами юриста, незважаючи на правила, податкові органи України все ж схильні вважати всіх власників українського паспорта податковими резидентами нашої країни. А тому додадуть податкові зобов'язання, якщо виявлять факти отримання доходу за кордоном. З огляду на такі наміри влади можна зробити висновок, що запланований «батіл» у вигляді штрафів за порушення перебування за місцем реєстрації та подвійне оподаткування заробітчани спрямовані на те, щоб загнати простого українця в безвихідь і примусити працювати за мізерну платню в Україні. Чим не кріпацтво? Але нинішня влада повинна згадати просту істину: сила дії дорівнює силі протидії! Щоб заробітчанин повернувся і не їхав гнути горба за кордон, треба створити для нього сприятливі умови тут, на батьківщині, а не займатися здирицтвом. І нащо було владі так вихвалитися безвізом, а потім підступно зачиняти двері можливостей поїхати заробити копійки на життя перед своїми ж громадянами?

Підготував
Петро ЛУК'ЯНЕНКО.

! Втратити свободу може лише той, хто не вмів її захищати *Вольтер*

КРИВОРІЗЬКИЙ історик Віктор Титов, якому довелося здійснити кілька краєзнавчих експедицій у села Чумаки, Сайка, Терно-Лозовака, Саксагань та Іванівка, саме там свого часу, як писав його товариш-журналіст Іван Найдено, «вперше почув з вуст місцевих жителів під розмитим означенням «пан-хазяїн» ім'я Ераста Бродського: відверто не засуджуючи недавні часи колгоспного ладу, свідомі селяни з емоційним захопленням переповідали на диких свідчення своїх пращів, дідав і батьків про небачені пшениці на його полях та про нещадні буряки, про незлічені овечі отари та череди корів і навіть про могутні верблюдів у його степах. А ще люди показували закладені колись на пустирях сади і лісові оазиси та споруджені за гроші Бродського дороги і мости, школи і лікарні, які в тому або іншому вигляді збереглися до наших днів». Сам же Іван Найдено згодом ділявся власними враженнями від постаті поміщика Ераста Костянтиновича: «Його діяльність – явище особливе було до тодішньої дійсності. Адаже він умів такі близько приймати до серця потреби українських селян і водночас вивищитися над традиційними тоді звичаями і правилами та прославитися на все неосяжне Придніпров'я не лише як добрий «рекордний» господарник-аграрник, а як і сяч найпередовіших методів землеробства та як потужний штовхач розвитку рідного краю для благ свого народу. Зараз він є дійсно німим докором з давнини сьогоднішнім скоробагатамкам, яким нагадує просту істину: великі статки для нормальної й талановитої людини не самоціль і не вінець усіх досягнень, оскільки їх з собою в могилу не забере, а нащадкам залишиш тільки або славу і пам'ять про себе, або безслав'я та кінець-кінцем і забуття. Рано чи пізно жага збагачення має неодмінно прийти до тої моральної межі, коли мусиш більшу частину матеріальних надбань перестрамувати на користь суспільства і людей».

Так от, народився і виріс Ераст Костянтинович у відомому колись роду Бродських, засновнику якого – Івану Бродському – у ту пору, як імператриця Катерина скасувала Запорізьку Січ, перепало чимало землі з середини всього Верхньодніпровського повіту аж до прилеглих територій Полтавської губернії. Правда, на кінець тридцятих років позаминулого століття, коли й народився Ераст, земельні володіння Бродських з різних причин значно скоротилися, однак залишалися достоту значними. До речі, на думку краєзнавця Миколи Чабана, Іван Бродський був вихідцем з польських шляхтичів, які мешкали у місті Броди, з назви якого, коли приймав підданство Катерини Другої, і утворив своє прізвище. Інші дослідники, погоджуючись з цією версією, додають однак, що серед пращів Івана Бродського були і литовці. А в жилах Ераста з'явилася і українська кров, оскільки його матір'ю була Софія – дочка новомосковських поміщиків Едуарда і Пульхерії Саквіс-Булгачини. Батько ж Ераста Костянтин Бродський, уявив собі, не бачив сина продовжувачем сучасної поміщицької, якщо так можна зараз сказати, династії. Готував йому зовсім іншу дорогу й долю.

Як пише сьогодні у своїй книзі Василь Джміль, початкову освіту Ераст отримав від приватного вчителя у маєтку батька, якого дуже радував своїми здібностями й обдаруваннями. Класичну ж освіту у підлітковому віці здобував у Катеринославській гімназії. А вже вищу на юридичному факультеті в Одесі – у Новоросійському університеті, який закінчив з успіхом та відзнакою. Тому не випадково одразу потрапив на державну юридичну службу в Московському окрузі, а незабаром і на відповідальну посаду в Царстві Польському. Більш «крупою» кар'єри для молодого чиновника «судівських відомств» важко було й придумати. На настільки успішний старт свого спадкоємця Костянтин Бродський навіть і не сподівався. Здавалося, що усе у Ераста-сина складається

тим, що Ераст здійснює у своєму житті перший рішучий винок, на який може бути здатна лише сильна духом, характером і волею людина: не отримуючи від розпливного батька достатньо грошей, син на свій страх і ризик вирушає за кордон в Європу – у Францію до Нервсько-юридичного департаменту, який знали як розплідник найкращої на ті часи свіської худоби. Ви зрозуміли? Молодий Бродський, читаємо в книзі В. Джміля «Вічний Ераст», «приховуючи своє дворянське походження, влаштовується там звичайним скотарем, щодня з четвертої години ранку і до пізнього вечора вичищає гній і году тварин, аби краще вивчити передачу тваринництво, зокрема специфічні тонкощі з розведення та утримання великої і не сподівався. Здавалося, що усе у Ераста-сина складається

ким чином гібрид заживе визнання своєю і м'ясою, і високою робочою продуктивністю. Коли було отримано диплом Паризької сільгоспакадемії, Ераст явно мав намір якийсь час залишитися в Європі, працюючи уже за фахом. Це щоб ще ближче, в роботі уже заглибитися у передові на ті часи там методи і технології. Аби набуті знання поєднати з практичною діяльністю у кращих господарствах – так буде точніше сказати про мету молодого спеціаліста. Але тут втрутилася мати Софія Едуардівна. Очевидно, їй стало шкода сина, котрому «приходиться поневірятися світами», і вона умовила чоловіка Костянтина «змилуватися» над ним – простити «норов» та дозволити повернутися додому. Хоч, з другого боку, матері довелось умовляти і сина «іхати назад допома-

в'яється ж, що наприкінці XIX та на початку XX століття насправді Ераст Костянтинович домагається неабияких успіхів і на інших напрямках в галузі тваринництва. Василь Джміль зокрема пише, що він розводив «цінних породи свиней «Беркшир» і «Йоркшир», які за рік набирали ваги 25 пудів» – 400 кг! І далі: «І в промисловому вівчарстві його досягнення виявлялись вражаючими: займаючись розведенням тонкорунних і м'ясних порід овець, поголів'я яких сягало 15 тисяч, особито Бродським була введена нова порода шляхом відбору з місцевих та схрещування зі скотарської породою «Рамбуль». Якщо Ераст Костянтинович починає з того, що вивчав передовий досвід у Європі, то тепер звідусь з Європи їхали в Іванівку-Ерастівську знайомилися з практикою діяльності Бродського.

Виявляється ж, що наприкінці XIX та на початку XX століття насправді Ераст Костянтинович домагається неабияких успіхів і на інших напрямках в галузі тваринництва. Василь Джміль зокрема пише, що він розводив «цінних породи свиней «Беркшир» і «Йоркшир», які за рік набирали ваги 25 пудів» – 400 кг! І далі: «І в промисловому вівчарстві його досягнення виявлялись вражаючими: займаючись розведенням тонкорунних і м'ясних порід овець, поголів'я яких сягало 15 тисяч, особито Бродським була введена нова порода шляхом відбору з місцевих та схрещування зі скотарської породою «Рамбуль». Якщо Ераст Костянтинович починає з того, що вивчав передовий досвід у Європі, то тепер звідусь з Європи їхали в Іванівку-Ерастівську знайомилися з практикою діяльності Бродського.

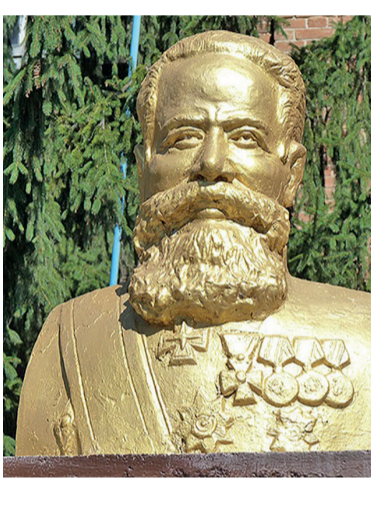
Виявляється ж, що наприкінці XIX та на початку XX століття насправді Ераст Костянтинович домагається неабияких успіхів і на інших напрямках в галузі тваринництва. Василь Джміль зокрема пише, що він розводив «цінних породи свиней «Беркшир» і «Йоркшир», які за рік набирали ваги 25 пудів» – 400 кг! І далі: «І в промисловому вівчарстві його досягнення виявлялись вражаючими: займаючись розведенням тонкорунних і м'ясних порід овець, поголів'я яких сягало 15 тисяч, особито Бродським була введена нова порода шляхом відбору з місцевих та схрещування зі скотарської породою «Рамбуль». Якщо Ераст Костянтинович починає з того, що вивчав передовий досвід у Європі, то тепер звідусь з Європи їхали в Іванівку-Ерастівську знайомилися з практикою діяльності Бродського.

Виявляється ж, що наприкінці XIX та на початку XX століття насправді Ераст Костянтинович домагається неабияких успіхів і на інших напрямках в галузі тваринництва. Василь Джміль зокрема пише, що він розводив «цінних породи свиней «Беркшир» і «Йоркшир», які за рік набирали ваги 25 пудів» – 400 кг! І далі: «І в промисловому вівчарстві його досягнення виявлялись вражаючими: займаючись розведенням тонкорунних і м'ясних порід овець, поголів'я яких сягало 15 тисяч, особито Бродським була введена нова порода шляхом відбору з місцевих та схрещування зі скотарської породою «Рамбуль». Якщо Ераст Костянтинович починає з того, що вивчав передовий досвід у Європі, то тепер звідусь з Європи їхали в Іванівку-Ерастівську знайомилися з практикою діяльності Бродського.

Виявляється ж, що наприкінці XIX та на початку XX століття насправді Ераст Костянтинович домагається неабияких успіхів і на інших напрямках в галузі тваринництва. Василь Джміль зокрема пише, що він розводив «цінних породи свиней «Беркшир» і «Йоркшир», які за рік набирали ваги 25 пудів» – 400 кг! І далі: «І в промисловому вівчарстві його досягнення виявлялись вражаючими: займаючись розведенням тонкорунних і м'ясних порід овець, поголів'я яких сягало 15 тисяч, особито Бродським була введена нова порода шляхом відбору з місцевих та схрещування зі скотарської породою «Рамбуль». Якщо Ераст Костянтинович починає з того, що вивчав передовий досвід у Європі, то тепер звідусь з Європи їхали в Іванівку-Ерастівську знайомилися з практикою діяльності Бродського.

Виявляється ж, що наприкінці XIX та на початку XX століття насправді Ераст Костянтинович домагається неабияких успіхів і на інших напрямках в галузі тваринництва. Василь Джміль зокрема пише, що він розводив «цінних породи свиней «Беркшир» і «Йоркшир», які за рік набирали ваги 25 пудів» – 400 кг! І далі: «І в промисловому вівчарстві його досягнення виявлялись вражаючими: займаючись розведенням тонкорунних і м'ясних порід овець, поголів'я яких сягало 15 тисяч, особито Бродським була введена нова порода шляхом відбору з місцевих та схрещування зі скотарської породою «Рамбуль». Якщо Ераст Костянтинович починає з того, що вивчав передовий досвід у Європі, то тепер звідусь з Європи їхали в Іванівку-Ерастівську знайомилися з практикою діяльності Бродського.

ГОЛГОФА І БОРОЗНА ВІЧНОГО ЕРАСТА

Бюст Е. Бродського перед Ерастівським аграрним коледжем (творуч).
Лікарня, побудована Ерастом Бродським на початку XX століття.

справді значно краще, ніж батько міг мріяти і передбачати. То на спогади про ті поїздки степами і полями, у які брав колись його малим з собою батько, все частіше якими ділився у своїх листах додому Ераст, Костянтин Якович навіть не зважав. Сприймав їх за «милі дитячі любові». Яким же бурхливим було «здивування» Бродського-батька, коли через три роки на державній службі «чиновником з особливих доручень» Бродський-син виходить у відставку і повертається у рідний маєток – цього й не описати. То Василь Джміль у книзі «Вічний Ераст» написав чітко і ясно: «По прибутті до Іванівки між батьком і сином трапилося непорозуміння, яке позаяк Костянтин Якович бачив майбутнє свого високоосвіченого нащадка винятково на перспективному юридичному поприщі».

Посварилися батько і син, коротше. Хоч «непорозуміння» сталося певно й з іншої ще причини. Молодий Ераст своє повернення додому пояснював не лише бажанням зайнятися сільськогосподарським бізнесом, як зараз ми б сказали. Судячи з усього, він вперше дозволив заважити прецеденту, що настав час халяпунувати на землі багатого продуктивніше, ніж звикли залягувати усі доволішні поміщики «старої закатки». Отож пора, говорив син батькові, від «кустарщини» переходити до по-наукового винахідливих методів. І кивав на Європу, де «за старими методами давно не задовольняються». Як можемо ж ми задовольнятися, запитувач напоявляв син, на своїх родючих чорноземах?

А стосовно того, що Ераст домагався пристойної платні там, де наймався, так тут його можна більш ніж зрозуміти: юнак і далі не розраховуючи на поміч з боку батька, вступає у сільськогосподарську академію, котра діяла тоді поблизу Парижа. І своє навчання зміг оплачувати самотужки. Стажувачу ж їздив і в Італію, Німеччину, Австрію, Швейцарію та Угорщину. Більше того, без відриву від навчання, як сказали б ми зараз, молодий панчик звідусь почав завозити племенний молодняк великої рогатої худоби і навіть корів породи Ромельяна, яких закинув в Італії у графа Тредувельце, в один зі своїх приїздів додому схрестив із сірою українською породою. Минем зовсім небагато років, і цей селекційно-зоотехнічний експеримент принесе Бродському сину перший успіх: виведений ним та-

гати старішому батьку», а Ераст не зміг відмовити їй. Так чи інакше, а Ераст Костянтинович – молодий панчик – з'являється в Іванівці, і від тих пір по суті й зав'язується історія, яку згодом в результаті породи худоби (називано її було просто і зрозуміло – порода заводу Бродського) молодий господар неодноразово демонстрував на виставках, які часто відбувалися у Парижі, а також на Всеросійських сільськогосподарських виставках. Зокрема, 1882-го року на Виставці у Москві біка з його економії було відзначено вищою нагородою. Елітна тварина сподобалася і імператору Олександрі III, який завітав на Виставку, причому так, що він, вражений, взявши додувати її зі своїх рук білим хлібом, а потім провів тривалі ділові перемовини з завзятим поміщиком-селекціонером».

Минем якийсь час, і уже – читаємо далі книгу «Вічний Ераст» – «на виставці у Нижньому Новгороді у 1896 році Бродський експонує свою худобу і одержує чергову нагороду. В цей же день на запрошення вищої знаті, котра прибула на Виставку, та поміщиків з багатьох губерній Росії він блискуче прочитав лекцію в Політехнічному музеї «за питання розведення худоби робоче-м'ясних порід. А на одній з наступних Всеросійських виставок Ераст Костянтинович спілкувався знову з царем – на цей раз з вразливим Миколою II. І «преміював цар» – тобто подарував йому премійованих виставкомом біка і корову. А слідом удалень відомство закупило для царського маєтку на Кавказі «Абрам Дюсею» десять телиць та двох бичків «заводу Бродського».

Одною з перших прибула до Ераста Костянтиновича делегація англійців на чолі з відомим професором Коупом. «До її складу, – дізнаємося сьогодні з книжки «Вічний Ераст», – входили двоє членів британського парламенту на прізвища Кіерель і Ламперт, а у Москві молодий господар національному вбранні з'явився перед очима безмежно здивованого перса-шаха. Настільки здивовано, що «Кучеренку, як старшому групі, вручив офіцерську золоту медаль і грошову винагороду у сумі 150 туманів, а Казимірючку 100 туманів, обом по розкішному й персидському залату. А слідом в Російському імператорському посольстві погоничам вручив Шахову Грамоту та Орден Лева і Соня для передачі Ерасту Костянтиновичу Бродському».

Втім, вибити з пам'яті народу діяння Бродського-поміщика фактично так і не вдалося. Хто з аграріїв сучасної Дніпропетровщини не знав і не знає про Ерастівську спочатку сільськогосподарську школу, потім Ерастівське училище, а зараз Ерастівський аграрний коледж? Або про Ерастівську науково-дослідну станцію? А навряд чи знаєте ви достеменно історію виникнення того й іншого. Діло ж було так: ще у 1880 році Катеринославське губернське земство вирішило відкривати навчальний заклад для селянських мас та сільськогосподарську дослідну станцію – з метою «підготовки спеціальних освічених кадрів для села та ведення досліджень, на підставі яких надалі повинні запроваджуватися зональні технології вирощування злакових, кормових, олійних і інших культур у посушливій зоні». Однак минав час, минуло ціле десятиліття, а ні школи з підготовки агрономів, зоотехніків і городників, ні дослідної станції ніхто не квапився створювати і відкривати. І лише у червні 1894 року позачергові чи термінові, як зараз би ми сказали, всі ті ж губернські земські збори прийняли одностайно ухвалу «на відзначення події заручини спадкоємця престолу царевича Миколи оглосити

ревали Кавказьких гір на 68-й день благополучно добратися з подарунками свого пана до міста Тегерана. Більше того, ще й в українському національному вбранні з'явився перед очима безмежно здивованого перса-шаха. Настільки здивовано, що «Кучеренку, як старшому групі, вручив офіцерську золоту медаль і грошову винагороду у сумі 150 туманів, а Казимірючку 100 туманів, обом по розкішному й персидському залату. А слідом в Російському імператорському посольстві погоничам вручив Шахову Грамоту та Орден Лева і Соня для передачі Ерасту Костянтиновичу Бродському».

Втім, вибити з пам'яті народу діяння Бродського-поміщика фактично так і не вдалося. Хто з аграріїв сучасної Дніпропетровщини не знав і не знає про Ерастівську спочатку сільськогосподарську школу, потім Ерастівське училище, а зараз Ерастівський аграрний коледж? Або про Ерастівську науково-дослідну станцію? А навряд чи знаєте ви достеменно історію виникнення того й іншого. Діло ж було так: ще у 1880 році Катеринославське губернське земство вирішило відкривати навчальний заклад для селянських мас та сільськогосподарську дослідну станцію – з метою «підготовки спеціальних освічених кадрів для села та ведення досліджень, на підставі яких надалі повинні запроваджуватися зональні технології вирощування злакових, кормових, олійних і інших культур у посушливій зоні». Однак минав час, минуло ціле десятиліття, а ні школи з підготовки агрономів, зоотехніків і городників, ні дослідної станції ніхто не квапився створювати і відкривати. І лише у червні 1894 року позачергові чи термінові, як зараз би ми сказали, всі ті ж губернські земські збори прийняли одностайно ухвалу «на відзначення події заручини спадкоємця престолу царевича Миколи оглосити

НАЙБІЛЬШИЙ в Україні металургійний комбінат-гігант – у минулому завод «Криворіжсталь», а нині ПАТ «АрселорМіттал» – погрожує зупинитися і навіть зовсім припинити своє виробництво. Його фінансовий директор Сергій Плічко щойно повідомив: «Квітень ми закінчили з негативним грошовим потоком у розмірі понад 600 мільйонів гривень – іншими словами, на 600 мільйонів більше витратили, ніж заробили. Стосовно травня, то попередні підрахунки ми уже зробили і можемо сказати, що фінансові втрати орієнтовно сягнуть понад 1,5 мільярда гривень, а це уже ставить під сумнів можливість подальшої поточної операційної діяльності». Була ще надія, мовляв, що «аби пережити цю кризу, згорнути низку соціальних проектів і програм» і навіть «утриматися з виплатою заробітної плати за червень», але й вона в останні дні «залишає нас».

У чому ж бо річ? Все той же Сергій Плічко уточнив, що «уже другий рік флагман гірничо-металургійного комплексу України раз-у-раз працює у збиток собі через несправність технологічного обладнання». Себто доменні печі та мартени, прокатні стани зношені до критичних меж і виходять з ладу. Аварійні зупинки агрегатів гарячих цехів трапляються дійсно все частіше. Про аварії в доменному ще зовсім недавно повідомляли усі ЗМІ України, а через зупинки в сталеплавильному комплексі тільки за останні два місяці «АрселорМіттал» втратив майже 480 тисяч тонн металу. Однак це лиш один бік проблеми. Інший полягає в тому, що металургам на усіх етапах переділу доводиться працювати на агрегатах, технічний стан яких не те, що не витримує критики, а небезпечний – становить загрозу для виробництва і людей. В усякому випадку робітники тут змушені ігнорувати вимоги та застереги техніки безпеки і діяти за інструкцією. Не кажучи уже про те, що й працювати в умовах, котрі далекі від необхідних.

А тепер бо і згадайте, з якими скандалами і обіцянками свого часу була приватизована-продана «Криворіжсталь»? До речі, більш ніж стратегічне для України підприємство, оскільки з настанням її незалежності воно виготовляло мало не 40% вітчизняної металопродукції та входило у десятку найбільших платників податків. І забезпечувало основні надходження в бюджет іноземної валюти. Однак сьогодні колишню «Криворіжсталь» не обминає, принаймні наздоганяє точнісінько та ж сумна доля, котра раніше спіткала не десятки, а сотні і тисячі вітчизняних підприємств. Маємо на увазі масу машинобудівних заводів і заводів важкої індустрії, хімічної та будівельної промисловості, різних переробних галузей і – так далі, і тому подібно. Всі ті, які після приватизації негайно були оголошені банкрутами, а потім елементарно пішли під різак і вивезені за межі держави залізничними поїздами, потужними автомашинами та кораблями і теплоходами як металобрухт. Сьогодні про банкрутство ж заговорили на комбінаті «АрселорМіттал». Бо все обертається так, що зараз він уже й гасить вогні у своїх мартенах і домнах, зупиняє прокатні стани, і ще трохи аналогічних випробувань, як також піде на переплавку. Зрозуміло, що теж в печах сусідніх держав. Приватизація по-українськи кінця ХХ-початку ХХІ віку сягає свого здичавило-злочинного, руйнівного й потворного апогею. І не покупці-теперішні власники гіганта винні. Більше ватажки держави-продавці, котрі от зараз, аби латати «дірки» своєї бездарної діяльності, ладні продавати останні об'єкти, які ще дивом у нас збереглися. Може хоч випадок з заводом, «Криворіжсталь», який колись був найбільшим у масштабах Європи, чогось навчить наших горе-«менеджерів», як гадаєте?

А тим часом ситуація, як бідкаються уже не тільки у Кривому Розі, зараз ще й ускладнилася, досягла критичної межі ніби з вини не когось зі злодіїв-«державників», а з вини рядових металургів – лицарів і хранителів державного вогню, як їх колись гордо величали. А тепер ладні обживати ледь не невдячною гологою. Не вірте? А чи чули ви, чи знаєте про те, що в Україні страйкували залізничники депо Дарниця, Полтава, Кременчук і Кривий Ріг? Не виключено, зрештою, що і в інших регіонах також. Просто ЗМІ сучасної влади мовчать про це, як наче язика заціпили, а пера поламало. Основних же вимог у заліз-

ничників лише дві: забезпечення відповідності усього рухомого складу стандартам охорони й безпеки праці та підвищення заробітної плати до рівня європейського в тисячу (1 000) євро. Тобто майже в 31 тисячу гривень, якщо за курсом на момент початку страйку.

Так от, а у Кривому Розі тамтешні підрозділи «Укрзалізниця» підтримали також залізничники цехів технологічного транспорту металургійного заводу. Ще 16 травня вони, як їхні колеги з депо, на робочі місця то вийшли, але до практичних дій не приступили. Локомотиви не вивели на маршрути. Подібні протести прийнято називати італійськими страйками: робітники виконувати свої трудові обов'язки не відмовляються, однак виконувати згодні винятково за вимогами та нормами інструкцій. Які експлуатувати застарілий і

Коротше, далі на колишній «Криворіжсталь» відбулося те, що нарекли двома ланцюговими реакціями. Перша – залізничників транспортних цехів тут підтримали доменники, сталевари і прокатники. У тому розумінні, що роботу нам давайте, але на бездоганно справному і безпечному обладнанні. Друга реакція – одна за одною стихли хід доменні і мартенівські печі, один за одним і прокатні стани. Наразі уже можна казати й так, що спершу стихли, а далі і загасили їх. Що відразу «трусонуло» – не могло не «трусонути» – весь гірничо-збагачувальний комплекс Криворізького залізничного басейну. Адже в поставках металургам сировини відпадає потреба. Не випадково на засіданні Комітету Верховної Ради з питань соціальної політики і зайнятості населення, яке оперативним чином відбулося, голова Федерації металургів України Сер-

«Укрзалізниця» також не піде на контакт зі своїми машиністами, то рано чи пізно зупиняться усі залізничні транспортні артерії країни і обвалиться левина частина української економіки». Не сказав тільки Петро Дулей того, що працювати на несправній техніці – це справді небезпечно. А платити людям стратегічних професій мізер, і заявляти, наче «наші зарплати конкурентні на ринку праці України» – навіть неприховане знущання над цілим і усім народом. Особливо коли явно бездарні тих і інших галузей керманічі, наділені тільки хапальними рефлексами, отримують платнею щомісяця по мільйону, а то і по два, а премії невідомо за які заслуги ще більші. Та хіба і не праві страйкарі Кривого Рогу, коли наполягають, що в Україні усім пора жити за правилами і законами?

Приватизація по-українськи

тому вкрай небезпечний та ненадійний рухомий склад не дозволяють. Навпаки, строго забороняють. Того дня з 92-х наявних на підприємстві тепловозів задіяно було, власне, тільки 14. Таким чином, завезення зовні і перевезення між цехами сировини, також транспортування виготовленої продукції було паралізовано. Наслідок? Через день довелося зупинити підрозділи забезпечення гірничою масою та агломераційного виробництва, бо на тилові роботи не вийшов уже жоден локомотив. З тієї причини, як повідомив голова первинного осередку Конфедерації вільних профспілок України Юрій Самойлов, «що там машиністи першої зміни відмовилися працювати на несправній техніці». І далі Самойлов пояснив (цитуюмо дослівно):

- Це не страйк. Люди виходять на роботу і хочуть працювати, але точно за правилами. Тому це початок роботи згідно з правилами та інструкцій. Ми вважаємо, що в Україні все до цього відбувалося без правил. Так далі не можна. Тому ми почали жити і працювати за правилами. Ми давно домагаємося від власників підприємства забезпечення нас справною технікою, але офіційні перемовини зайшли у глибокий тупик, нас не чуять і чути не збираються, от робітники цеху і вирішили діяти доступними їм методами. Нам всім в Україні пора жити тільки за правилами і законами – хіба це не ясно?

А машиніст тепловозу Сергій Ковальов від себе докинув: «Скільки вже простимо, скільки благаємо роботодавців – не допомагає. А на такій техніці, на якій ми працюємо, працювати страшно. І за такі гроші, за які нам доводиться працювати, прикро до сліз працювати». Тут треба й сказати, що металурги підтримали страйк працівників «Укрзалізниця» ще і з тієї причини, що півтора-два роки тому саме вони чи не першими в Україні провели мітинги з вимогою довести рівень зарплат на їхньому підприємстві до 1 тисячі євро на місяць. Але тоді цей виклик криворізьких лицарів вогненних професій фактично відверто проігнорували. Натомість навіть висміяли. Багато, мовляв, захотіли. Істи чорну ікру та ще й ложками, чи як? А робітники боролися за власну гідність, вважаючи, що досить бо ж талановитий і роботящий український народ так не шанувати, «обертаючи його у найдешевшу в Європі робочу силу». То може хоч на цей раз «дійде до тих, до кого має доходити, що якщо комунальні тарифи, приміром, уже вищі, ніж в Європі, так повинні бути вищими і зарплати», як це підвів риску машиніст Сергій Ковальов.

гій Біленький (знову таки дослівно) сказав наступне:

- Є свіжі дані: лише за один день усі підприємства гірничо-металургійного комплексу Кривбасу разом втрачають два з половиною мільйона доларів США експортної виручки. Якщо така тенденція продовжуватиметься, то від страйку постраждає не лише гірничо-металургійний комплекс. Це позначиться на всій економіці України. Тільки збагачувальним комбінатам доведеться вивести у простій мінімум третину своїх працівників. Зрозуміло, що істотно скоротяться надходження у бюджети усіх рівнів, плюс недоотримання валютної виручки вадирить по курсу гривні.

Від себе докинемо, що потенційна загроза зупинки окремо взятого ПАТ «АрселорМіттал» віщує важкі часи для потужного поки що Кривого Рогу як міста. Адже на підприємстві наразі працює більше двадцять однієї тисячі чоловік. Це не 50 тисяч, які працювали на ньому в радянське минуле, але. Хоч трагічні наслідки можливі й техногенного характеру. Щойно забив тривогу головний енергетик комбінату Олександр Іванов: «За правилами безпеки у разі зниження тиску доменного газу до такого рівня газопроводи необхідно зупинити. А це доволі небезпечна операція. Неминуча тотальна загазованість навколишньої території. Причому, у кількості мільйонів кубометрів з поширенням у нашому випадку і на прилеглі райони житлової міської забудови».

- Ми зв'язалися з колегами практично усіх металургійних заводів України і Казахстану, - продовжив Олександр Іванов, - то такі роботи в останній раз виконувалися сорок років тому. З огляду на те, що досвід і практики подібних робіт галузь не знала цілком чотири десятиліття, я припускаю, що будь-яка помилка персоналу може закінчитися вибухом гримучої суміші.

То поки у керівництві ПАТ «АрселорМіттал» намагаються довести, що страйк їхніх робітників незаконний, оскільки розпочався без попередження, а на криворізьких пагорбах уже лунають голоси і про кримінальну відповідальність його призв'язників, є усі підстави стверджувати, що ті й інші у прямому розумінні жартують з вогнем. Наперекір, до речі, заяві заступника голови Конфедерації залізничників України Петра Дулея, який попереджає про «серйозність намірів працівників ряду локомотивних депо аж до зупинки промислових підприємств Криворізького залізничного басейну». З другого боку, продовжив Дулей, якщо «правління

А крапка у цій історії дійсно може бути на рівні страшної катастрофи. Сьогодні мало хто знає і пригадує, що у сімдесяті роки минулого століття Академія наук тодішнього Радянського Союзу висаджувала у Кривбасі десант провідних вчених і академіків. З метою чітко визначитися з майбутнім міста. Унікального, подібних до якого мало на світі. Висновки того десанту – з перших літ ХХІ століття необхідно передбачати переселення мегаполіса-районного центру з 700-тисячним населенням на нове місце. Позаяк тільки запиняться гірничі роботи у його підземних виробках – відразу підземні «поверхи» міста буде затоплено шахтними водами. На цьому біда не закінчиться. Бо далі почне просідати і заболочуватися та замулюватися поверхня міської забудови на відстані 120 кілометрів з півночі на південь. Утворюватимуться й провалля у відпрацьованих порожнинах, цілі «кратери» спорожнених надр. То чи потрібен Україні ще один Чорнобиль? Чи переживе вона його?

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Р.С. Як стало відомо, міністр інфраструктури Володимир Омелян розпорядився, повідомляє інтернет-сайт «Дніпровський вісник», негайно «надати допомогу ПАТ «АрселорМіттал», котре вимушене призупинити своє виробництво через страйк працівників цехів експлуатації залізничного транспорту, які вимагають належних умов праці і підвищення зарплати». Яким чином? Читаємо далі: «Міністр дав вказівку забезпечити підприємство людьми і при необхідності технікою, щоб не допустити суттєвого падіння обсягів виробництва та сплати податків і зниження валового внутрішнього продукту. Уже в найближчі дні підприємству будуть надані 11 тепловозів ЧМЕ, укомплектовані бригадами машиністів «Укрзалізниця». Крім того, у Кривий Ріг прибудуть робітники ПАТ «Київ-Дніпровське міжрегіональне підприємство транспорту» з інших регіонів також. З них будуть укомплектовані локомотивні бригади, яких не вистачає на металургійному підприємстві». Ви зрозуміли? Влада засилає штрейкбрехерів, аби ще й зіштовхнути між собою, натравити один на один трудовий народ. А що вдіеш, якщо ні на яке інше плідне вирішення заданих проблем та розчищення утворених безглуздою і нищівною політикою завалів не здатні?

Ви зможете обійтися від багатьох дорогих хімікатів і замість них застосовувати звичайний 9-процентний оцет!

Універсальний оцет На порі, на часі

Боротьба з бур'янами
Білий оцет - природний гербіцид. Налийте його в пляшку з розпилювачем і обробіть бур'яни: це допоможе швидко від них позбутися.

Боротьба з грибковими інфекціями
Якщо ваші рослини уражені грибок, їх можна обробити розчином оцту, тому що це природний фунгіцид. Змішайте дві чайні ложки оцту з настійкою ромашки. Розпиліть суміш кімнатної температури на рослини, уражені грибок.

Вирішення проблем, пов'язаних з кислотністю ґрунту
Якщо ґрунт недостатньо кислий через жорсткість води, цю проблему можна вирішити за допомогою оцту. Просто поливайте ті ділянки, які страждають від нестачі кислотності, оцтовим розчином - 50 мл оцту на кожен літр води.

Очищення глиняних горщиків
У процесі використання горщики (особливо з глини), мають тенденцію поглинати мінерали, кальцій та інші речовини. У результаті вони втрачають блиск і стають непридатними для рослин. Щоб вирішити цю проблему, опустіть горщики в розчин води з оцтом (у пропорції 50:50)

приблизно на годину. Після цього вони будуть майже як нові!

Очищення садових інструментів
Буває так, що садові інструменти залишилися під дощем або просто забруднилися. Для того, щоб повернути їм колишній вигляд, потрібно занурити їх в оцет, або розпорошити його

і втерти в інструмент ганчіркою. Таким чином ви зможете навіть видалити іржу. Крім того, садові інструменти будуть захищені від інфекцій та грибків!

Тривале цвітіння зрізаних квітів
Якщо ви зрізали в саду квіти і принесли їх додому, не забувайте, що в воді вони не будуть довго радувати своїм цвітінням. Спробуйте поставити квіти в суміш, що складається з води (на половину висоти вази), ложки цукру і столової ложки оцту. У такому «сиропі» зрізані квіти зможуть простояти набагато довше.

Тримайте домашніх і диких тварин подалі від рослин
Немає необхідності цілодобово стежити, щоб тварини не греблися в квітах. Є дуже простий спосіб відучити їх від цього. Візьміть шматок тканини і змочіть її в оцті. Намотайте її на палицю і вставте в землю в безпосередній близькості від рослини, яку облюбувала ваша тварина. Пов-

торюйте процес кожні шість днів, і незабаром тварина перестане підходити до цієї рослини.

Захистіть дерева від мух і комарів
Якщо ви втомилися від комарів, які з'явилися навколо ваших фруктових дерев - побудуйтеся від них за допомогою оцту. У пластиковий контейнер налейте 250 мл води, 125 мл оцту і додайте туди 100 г цукру. Все перемішайте, накрийте поліетиленовою плівкою і зробіть в ній невеликі отвори. Розмістіть цю нехитру пастку поруч з деревом, і проблема швидко вирішиться.

Проженіть комах
Якщо ви вирощуєте в горщиках цінні рослини, ви отримаєте неприємний сюрприз, виявивши, що їх поїдають равлики або там оселилися мурахи. Щоб уникнути цього, можна протерти горщик тканиною, змоченою в оцті. Повторюйте цей процес кожні три дні: всі паразити підуть, а ваші улюблені рослини будуть тішити око!

Мед Здоровенькі були! з куркумою

Це найпотужніший антибіотик, силу якого навіть лікарі не можуть пояснити!

КУРКУМА є однією з найпопулярніших спецій у всьому світі і володіє надзвичайними кулінарними і лікувальними властивостями. Вона використовується в аюрведичній, індійській і китайській медицині протягом тривалого періоду часу. Ця пряність має унікальний аромат і темно-жовтий колір. Люди використовували її як потужну природну цінність для вирішення цілої ряду проблем зі здоров'ям, таких як проблеми з диханням, захворювання печінки, проблеми зі шкірою, розтягнення м'язів, порізи і рани, а також проблеми зі шлунком. Більше того, вона може бути дуже корисна проти проблем травлення, різних типів інфекцій, запалень, а також зляканих тухлин.

Куркумін, активний інгредієнт в куркумі, володіє протизапальними, антиоксидантними та антимікробними властивостями, які роблять його ідеальним природним засобом проти мікробів, гастритів, виразкової хвороби шлунку. Дослідження показують, що ця життєво важлива речовина справляє позитивний вплив на ДНК, виживання клітин. Куркумін також здатний знижувати симптоми остеоартриту.

Турмерон - ще один інгредієнт в куркумі, і він відомий як біоактивний елемент, який має здатність покращувати функцію мозку і лікувати хворобу Альцгеймера, відновлюючи клітини мозку. Як зробити природний антибіотик з куркумою? Потрібно: 1 ст. л. куркуми, 100 г меду. Помістіть інгредієнти в скляну банку і добре перемішайте. Якщо у вас інфекційне захворювання, прийміть по пів-ложки антибіотика щогодини. На наступний день прийміть ту ж дозу, але кожні дві години. На третій день прийміть ту ж дозу три рази на день.

Підготувала Анна МЕЛЬНИК.

Слово «бур'ян» звучить, як вирок, але насправді іноді так називають рослини, які цього не заслуговують.

Мало хто знає, що у дворі, в саду, на городі, в лісі легко знайти трав'янисті рослини, які можна їсти, отримуючи при цьому користь для організму. Давайте дізнаємося з чого, при бажанні, можна зробити смачну страву.

ВОДЯНИЙ КРЕС

Бур'ян, який продають у магазинах, але насправді його можна зібрати абсолютно безкоштовно біля найближчого водоймища. Крес додають в різні салати в сирому вигляді, що надає пікантності страви. У його складі є вітаміни, корисні олії, мінерали і алкалоїдні з'єднання.

КРОПИВА

Ще один відомий бур'ян, який використовують часто в кулінарних цілях. У приклад можна привести зелений борщ, в який замість щавлю кладуть листочки кропиви. Вони повинні бути молодими і обов'язково ошпареними окропом, щоб видалити пекучий ефект. Крім цього, листя кропиви включають в салати і соуси. Не можна не згадати, що з давніх часів кропиви використовують в народній медицині, оскільки вона володіє широким переліком корисних властивостей.

ЛОБОДА

Мало хто знає, що лобода використовується для приготування деяких лікарських препаратів і для виготовлення БАДів (біологічно активних добавок). Отримати користь від бур'яну можна, вживаючи його в їжу, для чого спочатку з нього слід прибрати небезпечну для організму щавлеву кислоту. З цим завданням добре впорається сік лимона або теплової обробка. Вчені визначили, що бур'ян навіть корисніший

більше звичного для нас щавлю, рецепти якого можна використовувати і для приготування лободи.

БУДЯК

У народі цю рослину називають реп'яхом, і багатьом вона знайома своїми гострими колючками. Насправді будяк їстівний і смачний, і в разі чого він допоможе впоратися з голодом і отримати заряд вітамінів. Листя потрібно зрізати і очистити від колючок, а потім порізати на шматочки і зварити в підсоленій воді, отримавши їстівний суп.

КУЛЬБАБА

З красивої і запашної квітки можна не тільки плести вінки, але і використовувати її в їжу. Одне з найбільш популярних ласощів з кульбаби - варення. Листя цієї рослини можуть використовуватися у рецептах салатів. Важливо враховувати, що коли рослина дозріває, то вона має гіркуватий смак, тому збирати її потрібно на початку весни, коли листочки молоді і ніжні. Що стосується користі, то в кульбабі багато бета-каротину, причому більше, ніж у моркві.

ПИРІЙ

Бур'ян, який ненавидять городники і польові робітники, оскільки він негативно позначається на зростанні культурних рослин, наприклад, пшениці. При цьому багато хто не підозрює, що бур'ян є дуже корисним для організму людини. Для вживання в їжу підходять молоді рослини, в яких ще не сформувалося насіння. Листя підходять для салатів, супів, соусів, а з коренів можна робити корисне борошно.

СИТНИК

Рослина, яку використовують для озеленення ставків, і багато хто називає її

просто очеретом. У цьому бур'яні їстівні стебла, коріння і насіння. Їх можна їсти в сирому і вареному вигляді. Ситник є поживним, оскільки в ньому багато вуглеводів. Борошно, отримане із сухих коренів, буде солодким, і в нього не потрібно буде додавати цукор.

ГРИЦИКИ

Грицики здатні урізноманітнити смак будь-якої страви, додають їй для пікантності. Треба врахувати, що молодим рослинам властивий гострий смак з кислоткою. В їжу можна використовувати насіння бур'яну, додаючи його у соуси, замість грициків. Не можна не відзначити корисні властивості грициків, які використовуються в медицині.

ПОРТУЛАК

Відрізати цю рослину можна по товстому червоному стеблу і соковитих листочках округлої форми. На ділянці цього бур'яну позбутися дуже складно, але в разі чого можна отримати багато їстівної зелені. Стебла і листя можна їсти в свіжому вигляді, додаючи в салати або інші страви. Портулак може стати відмінним заміником шпинату. Що стосується користі, то в цій рослині є антиоксиданти й омега-3.

КОНЮШИНА

Впізнати рослину нескладно, оскільки вона має листочки з трьома, рідше чотирима пелюстками, які вважаються символом щастя, і оригінальні рожеві квіти. При цьому мало хто знає про поживне насіння, яке містить до 25% білка і 12% корисних жирів. Його можна з'їсти, щоб швидко вгамувати голод. Можна також використовувати сушені квітки для заварки смачного і корисного чаю. Застосовують і сире листя, яке слід помити й посолити, а ось молоді бутони підходять для заправки подібно капуста.

Обласна щотижнева газета «ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»
Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.
ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»
Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
786-02-21, 098-183-00-18, 050-850-72-74
e-mail:farmer.gazeta@gmail.com
www.farmer.dp.ua
www.facebook.com/farmer.dp.ua
Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»
69057, м. Запоріжжя, вул. Седова, 16
Обсяг 3 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. № 1883921. Тираж 26980

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
Гонорар сплачується тільки за замовлені матеріали.
Під цим знаком матеріал опубліковано на комерційній основі.
Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.
Оформлення передплати та доставку газети здійснює Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».
Передплатний індекс 60092

Червоний старт червня

Перший день літа щедрий на дати. Ще одне нове свято на нашій планеті — Всесвітній день батьків — було проголошено на 66-й сесії Генеральної Асамблеї ООН у вересні 2012 року. І, починаючи з 2013 року, воно відзначається щороку на честь батьків у всьому світі саме 1 червня. Мета свята - нагадати жителям планети про загальнолюдські цінності, захистити і затвердити ці цінності як основу міцної сім'ї. Адже саме сім'я (в першу чергу - батьки) несе відповідальність за виховання та захист дітей, за те, щоб повний і гармонійний розвиток їх особистості обов'язково відбувся в сімейному оточенні в атмосфері щастя, любові і розуміння. Батьки у всіх частинах світу, незалежно від їх расової, релігійної, культурної та національної приналежності є основними вихователями та вчителями своїх дітей, готуючи їх до щасливого, повноцінного і продуктивного життя. Батьки є ядром сім'ї і основою нашої громади і суспільства. Символічно, що саме в цей день, 1 червня, у всьому світі вже більше півстоліття відзначається інше свято, проголошене у 1949 році Конгресом Міжнародної демократичної федерації жінок і має пряме відношення до сім'ї, - Міжнародний день дітей.

Вітаємо!

Нашого натхненного керманіча, людину широкої душі та невичерпної енергії, голову Асоціації фермерів та приватних землевласників Дніпропетровської області, голову редакційної ради газети «Фермер Придніпров'я»

Анатолія Івановича Гайворонського

щиро вітаємо з Днем народження! У цей перший день літа прийміть наші побажання нових звершень та здобутків у Вашій багатогранній діяльності заради подальшого розвитку фермерського руху, захисту села та селян, заради очищення від перепон тернистого шляху розбудови нашої України. Ваш професіоналізм, компетентність і почуття відповідальності викликають повагу і добру вдячність всіх, кому довелося працювати під Вашим керівництвом і спілкуватися з Вами. Нехай накопичені Вами життєвий досвід і мудрість допомагають досягати нових висот. Бажаємо Вам здоров'я, бадьорості духу, добра, щастя, впевненості у завтрашньому дні та чудового настрою.

ГО «Асоціація фермерів та приватних землевласників Дніпропетровської області (оновлена), колектив редакції «Фермер Придніпров'я».

ЗАЛЕЖНО від об'єкта дослідження класифікують генетику рослин, тварин, мікроорганізмів, людини та інші; залежно від використання методів інших дисциплін — молекулярну генетику, екологічну генетику та інші, передає Ukr.Media.

1. Інтелект не передається від батька до сина. Тобто, якщо ви - геній, то ваш син 100% не успадкує ваших генів.
2. Ідіотизм не передається від батька до сина. Якщо ви закінчений кретин, то ваш син не буде таким ідіотом, як ви (з чим вас і вітаємо).
3. Інтелект від батька може передаватися тільки дочці. І тільки наполовину.
4. Успадкувати інтелект чоловік може тільки від своєї матері, який вона, в свою чергу, успадкувала від свого батька.
5. Дочки геніїв будуть рівно наполовину розумні, як їх батьки, але їхні сини будуть геніями. Якщо їх батько тутодум, то дочка будуть наполовину тутодумами, ніж їхні батьки.
6. Тому геніальних жінок майже не існує, як і не існує стовідсоткових ідіоток-жінок. Зате чоловіків-геніїв і чоловіків-нездар дуже багато. Звідси і покоління невдах-алкашів, матерів-одиначок.

ВИСНОВКИ ДЛЯ ЧОЛОВІКІВ

1. Щоб спрогнозувати розумові здібності свого сина, дивлячись на батька своєї дружини (якщо він академік, то твій син теж буде розумним).
2. Твоя дочка отримає половину твого розуму. Але і половину твоєї дебільності. За інтелектом вона буде ближче до тебе. Її син отримає всі твої розумові здібності. Хочеш розумне покоління — мрій про дочку.
3. Твої розумові здібності від мами, а вірніше від дідуся.

ВИСНОВКИ ДЛЯ ЖІНОК

1. Твій син по розуму — копія твого батька, і лаяти його «ти такий же тупий, як твій батько» — не зовсім правильно.
2. Твоя дочка по вихованню буде як ти, але по розуму як її батько. Її ж сини будуть розумовими копіями твоїх чоловіків.

Для тих, кому сьогодні 40, 50, 55 років, старість почне тільки років в 75-80. Тобто на добрих 25 років — чверть століття! — пізніше, ніж для покоління наших батьків.

Ще зовсім недавно в людському житті було лише три основних періоди: молодість, зрілість, старість. Тепер «зрілість» трапляється в 50 і означає собою початок абсолютно нового, не існуючого раніше етапу

Ура! Жити та жити

Деякі факти з світу генетики для чоловіків і жінок

людського життя. Що ми знаємо про нього?

1. Він триває майже 30 років — з 50 до приблизно 75.
 2. На відміну від колишніх уявлень, фізичні та інтелектуальні можливості людини в цей період при правильному підході не знижуються і залишаються, принаймні, не гірші, а в деяких випадках і кращі, ніж у молодості.
 3. Потенційно це кращий, найбільш якісний період людського життя, оскільки поєднує в собі здоров'я, сили і життєвий досвід. «Якби молодість знала, якби старість могла» — це більше не про нас. За всіма статистичними даними останніх років, найщасливіший час у житті, її пік настає тепер приблизно у 65 років.
 4. Ті, кому сьогодні 55-65 років, проживають цей період першими в історії людства. Раніше його просто не було, оскільки люди набагато раніше старіли.
 5. У найближчі кілька десятиліть люди віку 50-75 стануть найбільш масовою віковою групою на планеті.
- Чим відрізняється життя після 50 від усього попереднього життя? Та тим, що тому, як жити після 50, нас ніхто ніколи не вчив!
- У дитинстві нас готують до дитинства, в дитинстві — до юності, в юності — до молодості, а в молодості ми проводимо десять років, готуючи себе до майбутніх випробувань зрілості. І тільки між 50 років ми перетинаємо, не маючи ні найменшого

уявлення про те, як, чим і заради чого жити далі.

Тут немає нічого дивного. Звідки таким знанням взятися, якщо ще для покоління наших батьків в 50 років офіційно починалася старість, і життя далі взагалі не було, а належало починати потроху вмирати.

Ми рідко усвідомлюємо, що та життєва програма, якої ми неухильно дотримуємося, подорожуючи по життю, насправді закладена в нас попередніми поколіннями. Саме попередніми поколіннями створені ті книги, фільми, система освіти, які в дитинстві і молодості формують нашу свідомість.

По всій і всілякій статистиці для тих, кому сьогодні 50-55 або близько того, старість почне не раніше 80 років. Це дуже, дуже приємно, звичайно. Нам просто взяли і подарували аж 25 років (!) додаткового активного й насиченого життя. Проблема в тому, що як користуватися цим подарунком, не навчили. І в результаті, переходячи між 50 і погоджуючись по незнанню на передчасну старість, ми ризикуємо втратити добрих 25-30 років, які без перебільшення могли б бути кращими в нашому житті.

Якщо вам за 50, то для вас сьогодні можливо абсолютно все: нові захоплення, нові радості і враження, нова кар'єра, нова любов, нові подорожі. Причому якість цих життєвих вражень набагато перевищує все, що було доступно в зеленій, невмілій юності або обтяженій зобов'язаннями зрілості. Ура! Жити та жити.

РЕКЛАМА

Оригінальний рецепт

Полуничний суп з медовим крем-фрешем

Цю страву найкраще готувати з літньої полуниці, адже саме зараз вона має неповторний смак.

Незвичайна полуниця і спосіб її подачі, назва страви в якій поєднуються неповторний смак та аромат у- все це можна сказати про рецепт.

Інгредієнти: вода — 300-400 мл, дуже стигла полуниця — 600 г, густий натуральний йогурт — 6 ст. ложок, рідкий квітковий мед — 2 ст. ложки, горілка — 1 ст. ложка, цукрова пудра.

Виберіть шість найбільших і найкрасивіших ягід полуниці. Маленьким гострим ножом наріжте кожну ягоду уздовж тонкими часточками, не прорізаючи до кінця і не відриваючи «хвостик», щоб ягода залишалася цілою. Покладіть нарізані ягоди в невелику мисочку і збризніть горілкою і невеликою кількістю цукрової пудри. Залиште в прохолодному місці на годину.

Ягоди очистіть від плодоніжок, покладіть в блендер, влийте 200 мл води, збийте до однорідності. Додайте ще воду невеликими порціями, поки суп не досягне бажаної консистенції: не занадто рідкий і не надто густий. Необхідна кількість води залежить від водянистості ягід. Якщо полуниця зовсім несолодка, додайте трохи цукрової пудри, але пам'ятайте, що у вас буде солодка заправка. Замість води можна використовувати ягідний сік, відвар або навіть компот, проціджений через дрібне сито.

При бажанні процідіть суп через сито, щоб позбутися від крихітних насінин. Охолодіть 30 хвилин.

Холодний крем-фреш збийте міксером, поступово вливаючи мед. Розкладіть суп по мисочках, келихах або крестанках, в центр викладіть по ложці крем-фрешу і злегка перемішайте його за допомогою паличок, щоб у центрі мисочки вишилася біло-рожева пляма (її можна зробити фігурним).

В середину плями викладіть по ягоді ромової полуниці, збризніть суп ромово-полуничною рідиною, яка утворилася при маринуванні ягід. Подавайте відразу.

Пишіть:
49000, м. Дніпро,
вул. Воскресенська, 41, оф.109

Дзвоніть:
(056) 786-02-21,
098-183-00-18,
050-850-72-74

Передплатити
«Фермер Придніпров'я» можна
у будь-якому поштовому відділенні
області до 25 числа щомісяця.
Передплатний індекс 60092.